

et Tillæg til sine Ejendomsskatter ved Skattereforen. Det gjorde man ikke i København — der blev Ejendomsskatterne ikke forhøjede — heller ikke i Købstæderne, og for Hartkornsejerne paa Landet skete der overordentlig stærke Lettelser. Men denne bestemte Samfundsklasse fik noget, som var ikke langt fra en Fordobling af dens Ejendomsskatter.

Naar den Gang dette Forhold blev paataalt, blev der sagt: I maa finde jer i det, nu skulle vi have Ejendomsskyld, og det er da uundgaaeligt, at I komme til at betale den med. I Teorien var det vistnok rigtigt, at skulde alle betale Ejendomsskyld, skulde de ogsaa gøre det, men i Praksis have de faaet en Forøgelse, som der neppe var nogen praktisk eller retfærdig Grund for, om end der i Teorien kunde være det. Derfor har jeg med Interesse og Sympati lyttet til, hvad den højtærede Konseilspræsident sagde. Jeg ved ikke, paa hvilken Maade han vil gennemføre sin Hensigt, jeg kender ikke de Forslag, der fremkomme, men skulde der fremkomme Forslag om enten ved et større Fradrag eller paa anden Maade at gøre den Uret god, der er sket, eller slette den nogenlunde, saa vil jeg betragte det som en god Ting og takke den høje Regering derfor.

Saa er der et Par Bemærkninger, jeg skal gøre, af mere politisk Natur. Den ene skal blive overordentlig kort. Vi have nu debatteret Spørgsmaalet om de kongevalgte Landstingsmænd. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) har for sit eget og sin Gruppes Vedkommende givet Svar i Gaar, og jeg skal i det væsentlige henholde mig dertil. For mig og, saavidt jeg ved, for mine Meningsfæller staaer det saaledes, at Konseilspræsidentens Definitioner ere Spidsfindigheder og Sofismer. For mig betyder Livsvarighed nu en Gang Livsvarighed, og det samme gælder for min Gruppe. Og naar det Spørgsmaal opstaaer, ville vi ikke være i Stand til at kaste denne Betragtning bort og gaa ind paa ved spidsfindige Fortolkninger at slaa fast, at Livsvarighed betyder Ikke-Livsvarighed, og det betyder, at man kan opløses naar som helst. Jeg skal ellers ikke komme nærmere ind paa denne Sag.

Men der er et andet Forhold, jeg vil berøre, ikke vidtløftigt, men en Smule nærmere, og det er det af Regeringen bebudede Forslag om Valgkredsenes Omlægning. Naar det Spørgsmaal kommer frem om en Forandring i Valgene til Folketinget, er det Standpunkt, som den Side, jeg

tilhører, staaer paa, vel bekendt, nemlig, at vi ønske Forholdstalsvalg gennemført. Dette kan kun ske ved en Grundlovsforandring, og det gør, at dette Ønske ikke er saalige at faa opfyldt. Imidlertid ere vi med Hensyn til dette Ønske i Overensstemmelse med Udviklingen hele Verden over. Det er nemlig ikke alene Tilfældet, som det blev nævnt af det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), at Forholdstalsvalg ere indførte i en Del af de svejtsiske Stater, i Belgien og ogsaa nu i Sverige, men i Virkeligheden gaar Bevægelsen langt videre. Man maa have lagt Mærke, til, hvad der er sket i Frankrig i de sidste Dage. I Frankrig har man i flere Aar arbejdet stærkt i Retning af Forholdstalsvalg, og Deputeretkammeret har nu vedtaget baade Listevalg og Forholdstalsvalg. Imidlertid tror jeg, man har misforstaaet noget, hvad der er foregaaet i Frankrig, at det, der er vedtaget, paa en Maade blev sat ud af Kraft med det samme, idet Ministerpræsidenten gjorde det til et Kabinetsspørgsmaal, at man stoppede op i Arbejdet og først gjorde Finansloven og Alderdomsforsørgelsesloven færdige, som man sad midt i. Samtidig ønskede han af opportune Grunde, at Forholdstalsvalgmaaden ikke blev gennemført saa hurtigt, at dens Principper kunde komme til Anvendelse ved Valgene i Maj Maaned. Han havde sine Grunde, væsentlig partipolitiske Grunde, til at bære sig saaledes ad, men ogsaa den Grund havde han, at det ikke vilde være muligt at gennemføre Sagen saa hastigt i det store Land. Men det, der er sket i Frankrig, og som er blevet misforstaaet, ikke opfattet ret af vore egne Blade, men som fremmede Blade have gjort opmærksom paa, er det store Skridt frem, som Bevægelsen i Frankrig har faaet ved, at Deputeretkammeret ligefrem har vedtaget Princippet. Det vil blive ført ud paa Valgtribunerne nu i Maj Maaned. Som sagt, den fremmede Presse venter, at Sagen dermed er afgjort i Frankrig, og at Loven om ganske kort Tid vil blive gennemført.

Jeg kunde ogsaa ønske at pege paa, hvad der i den Retning sker i England. Det er vist langt mindre bekendt, at der er en tilsvarende Bevægelse her. Jeg glemte for Resten at omtale før, at medens vi herhjemme møde Socialdemokraterne som Modstandere af Forholdstalsvalgmaaden, er det i Frankrig netop Jaurès, der har været den mest begejstrede Fører for Bevægelsen, og det var